

accidentali, unde non datur ibi unio hypostatica sed parastatica. Vide superius posita theoremata.

IN LOCO
DE ANGELIS BONIS.
THEOREMATA.

1. **N**omina bonorum Angelorum desumuntur partim ex Scripturis Canonicis, tum Vet. Testam. ubi dicuntur Cherubim, Seraphim, castra Dei, Filii Dei, exercitus Dei, Es. 6, 2 Gen. 32. Job. 1, 6. Dan. 4, 10. tum Nov. Test. ubi audiunt Angeli Sancti, electi Jesu, lucis, spiritus ministratorii, Matth. 25, 31. Luc. 9, 26. 2. Cor. 11, 14. 1. Tim. 5, 21. Heb. 1. v. ult. partim ex Apocryphis, ubi vocantur Angeli boni, Tob. 5, 29. 2. Mac. 11, 6. & hæc sunt appellativa nomina.
2. Propria verò, Michael, Gabriel, Raphael, Uriel, Jeremiel, Sealthiel, habentur Dan. 9, 21. Luc. 1, 19. Jud. 9. Tobiaë 3, 25, Apoc. 12, 7. Solent quoq; alia nomina afferri, ut Eremiel, Saniel, Arael, de quibus & aliis pluribus vide Blasium de Viega in c. 12. Apoc.
3. Sunt autem Angeli boni Spiritus à DEO creati, qui in primæva sua bonitate persistentes Deo constanter adhæserunt, inq; illa integritate firmati vivunt æternùm beati.
4. Scientia quidem ipsorum magna est, sed non omniscientia, Matth. 24, 36.
5. Norunt verò (1.) Deum: scriptura enim sacra dicit, Angelos semper videre faciem Patris. Matth. 18, 10. (2.) Semetipsos; Si enim spiritus hominis, qui est in homine, novit, quæ sunt in homine, 1. Cor. 2, 11. quanto magis verisimile est, novisse Angelum, quid Angeli sint. (3.) Statum hujus mundi, cum enim Deus utatur ministerio Angelorum in mundo gubernando, pijs defendendis, malis puniendis, quis dubitabit, quin status hujus mundi Angelis bonis sit cognitissimus? confer dicta Scripturæ, Ps. 34, 8. Job. 2, 1. 2. seqq. Hebr. 1, 14. (4.) Futura deniq; plurima. Dico plurima, idque partim propria sagacitate, partim divina revelatione. Sic Angelo Gabriel norum erat mysterium LXX. hebdomadarum, Dan. 9, 24.
6. Voluntas eorum in bono confirmata est, ut à sanctitate, in qua conditi sunt, nunquam deficient. Matth. 6, 10. & c. 18.
7. Oritur verò illa ex Dei bonitate, Rom. 11, 35. sed ita, ut tanquam